

Роднини и близки на Елица, заедно съ братъ ѝ Бойчо, я грабнаха и избѣгаха въ селото. Събора се прѣсна бързо.

Турцитѣ останаха сами посрамени, вбѣсени отъ яростъ. Селимъ се люто заклани :

— Бѣлица ще запали, но Елица ще грабне.

Бойчо събра вѣрна дружина да пазятъ селото и Елица. Обикаляха день и нощъ планината, вардѣха пжтища и пжтеки и не пропускаха пиле да прехвъркне безъ да го видятъ. Елица вървѣше съ дружината. Облѣче тя мжжки дрехи, препаса остра сабя, нарами тънка пушка. Наредъ съ другитѣ и Елица мѣрѣше съ пушката, хвърляше камъни, прескачаше ровове и трапища. Само братъ ѝ Бойчо, войводата, бѣше по-силенъ и по-сржченъ отъ нея. Затова едногласно избраха Елица за байрактаръ.

Много пжти се опитва Селимъ, заедно съ другаритѣ си, да стигнатъ до Бѣлица, но се връщаха винаги посрамени, прогонени отъ българскитѣ юнаци.

Момитѣ радостни запѣха нова пѣсень изъ селата :

— Где се е чуло видѣло
българка турчинъ да люби,
де, гиди, турчинъ будала!

Селимъ полудѣ още повече. Той не можеше да понесе тоя срамъ. Затича въ града и наклевети всички български села, че се бунтуватъ, а село Бѣлица, че крие страшни бунтовници — Бойчо войвода и хайдутѣ!

Смаяха се турцитѣ въ града. За прѣвъ пжтъ чуваха тѣ мирната рая да се бунтува. Изпратиха веднага стражари да изловятъ Бойчо и другаритѣ му.

Турцитѣ стражари скитаха цѣла седмица изъ българскитѣ села, изядоха много кокошки и баници и се върнаха въ града. . . Не посмѣха да отидатъ въ Бѣлица, да се качатъ въ планината и потърсятъ бунтовницитѣ. . .

Селимъ не можеше да се побере въ кожата си отъ ядъ. Той съ много пари събра турска чета и я поведе, да избие бунтовницитѣ, да грабне Елица.

Една сутринъ рано турцитѣ нападнаха бунтовницитѣ. Завърза се люта битка. Нѣколко турци паднаха убити. Другитѣ се прѣснаха и избѣгаха. Избѣга и Селимъ. Но Бойчо войвода падна тежко раненъ.

Три дни Елица и другитѣ юнаци носѣха на ржце войводата и го криха изъ планината. На четвъртия день войводата повика вѣрнитѣ си другари и имъ каза :